

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська
ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 15–16 (13920-13921), 19 ЛЮТОГО 2021 р. Роздрібна ціна 3 грн. 00 коп.

20 лютого – День Героїв Небесної сотні

Не даймо знецінити те, чому належить залишитися в історії!

Автор композиції Олександр Виговський

В античній Греції було вдосталь достойних мужів. Незліченні оратори і мислителі, скульптори і художники, актори й драматурги, співці та воїни, дослідники й винахідники, ремісники й зодчі. Але спливали часи, нашарувалися віки, тисячоліття буремних подій спресовували давнину. Менш значуще, яким би воно не було важливим для тодішніх греків, стерлося з пам'яті людства. Лишилися одиничні постаті, чий вклад в історію власного народу чи всесвітню був настільки значним, що їхні імена годі затьмарити, – Архімеда, Сократа, Геродота, Леоніда та інших. Українська історія теж має таких людей, також сповнена вирішальними подіями. Одною з них є Революція Гідності, час, коли багато хто з нас відчув значення нації і пішов заради неї на великі жертви.

Звісно, імена героїв пам'ятатимуть, здебільшого, тільки їхні рідні й нащадки. Для інших же ці світлі образи зіллються в Небесну сотню, як це сталося з героями Крут. Але подвигу наших сучасників ще доведеться виборювати місце в історії. А точніше – захищати його від «стерв'ятників», ворогів України, які, цинічно прикриваючись демократичними ідеалами та свободою слова, будуть «клювати» пам'ять полеглих, «скубти» і зневажати якщо не їхні упокоєні тіла, то значимість їхньої боротьби, ідеалів, за які вони гинули. Адже як найлегше зробити з героя невдачу? Варто просто спалювати те, у що він вірив.

Цим і займаються нині кремлівські посіпаки. Останнім часом, правда, їхній рупор трохи стихився. Але не сумніваймося, що доки Москва дає гроші, її ідеологи знайдуть спосіб, як донести до нас свою, затверджену російським куратором, «правду»: ми з вами – відгалуження російського народу, наша мова – спотворений великий і могутній «язик», а наша країна – історичний курйоз, втілений завдяки злісним американцям, що розвалили Радянський Союз.

Одна з відданих режиму «професора» юристок не втомлюється про це розповідати з будь-якого медіа-майданчика, на який тільки втрапить. Критикує сучасні підручники з історії й літератури. Кричить, що не можна брехати нашим дітям і вчити їх цієї «сресі». Їй не подобається трактування сучасної історії, і взагалі вона заперечує всю

багатотисячову історію української державності. Їй не до душі, що Пушкіна вчать у перекладі (хоча не зрозуміло, чим Олександр Сергійович кращий від Шекспіра, якого теж вивчають у перекладі). Ми розуміємо, що її мета – розбурхувати вогонь незадоволення в людях, які так само поділяють кремлівську імперську «істину» про нашу націю і державу. Які вирости в минулому, вхопилися за нього і в ньому й помруть, але не проти, щоб Україна скончалася теж. Згадана мадам звертається до них, бо за це їй платять. Але ми розуміємо ще дещо, чого не розуміє, напевно, й вона сама. Своєю активною антиукраїнською діяльністю ця жінка не увіковічує себе, а працює на зміцнення міфу про неохопну й непереможну Росію. Але прийде час, і РФія забуде про неї, як забудуть усі інші. Прес історії не пошкодує поплічників режиму, лишивши нащадкам лише ім'я тирана.

Але й ми не маємо сидіти просто так. У нас на своїй землі є своя правда, яку можна писати без лапок. Адже вона утверджена потом, кров'ю, сльозами. Страшними втратами та великими звитягами духу і тіла. Доведено Революцією Гідності і Небесною сотнею. Тож пам'ятаймо про них, говорімо про них, любімо й оплакуймо. Розуміймо, за що вони боролися, усвідомлюймо, що ця боротьба триває. Не даймо цинічним запродавцям знецінити те, чому належить залишитися в історії.

Богдан ХРАБУСТ

Пишаємось

Лілія Маланчук – краща спортсменка місяця

На виконання Комплексної програми розвитку фізичної культури і спорту Білоцерківської міської територіальної громади на 2017 – 2021 роки щомісяця визначаються та отримують відповідну відзнаку кращі спортсмен та його тренер.

Нещодавно міський голова Геннадій Дикий вручив відзнаку «Кращий спортсмен місяця» Лілії Маланчук – випускниці Київського обласного ліцею-інтернату фізичної культури і спорту, вихованці дитячо-юнацької спортивної школи «Богатир» та обласної школи вищої спортивної майстерності. Майстер спорту України з вільної боротьби, член збірної команди України, вона була сьомою на чемпіонаті світу серед молоді. У грудні минулого року Лілія стала срібною призеркою індивідуального Кубка світу (у ваговій категорії 50 кг), що відбувався у Сербії. Також був нагороджений тренер юної спортсменки Олександр Володимирович Мазуркевич.

Пресслужба управління фізичної культури і спорту Київської ОДА так писала про знаковий бій нашої землячки: «Лілія Маланчук розпочала свій виступ з упевненої перемоги (10:0) над борчинєю з Перу, призеркою Панамериканського чемпіонату серед кадетів. У півфіналі нас чекала надзвичайно цікава сутичка. Чемпіонка Європи серед кадетів та срібна призерка чемпіонату Європи серед юніорів німкеня Ліза Ерсел не збиралася здаватися без бою. Поєдинок був запеклий, і Лілія здобула дійсно блискучу перемогу – 17:6, чим забезпечила собі вихід до фіналу.

А в фіналі на Лілію чекала досить непроста суперниця, бронзова призерка чемпіонату світу серед дорослих та ЧС U23 із Росії. Цього разу переміг досвід і Лілія стала віце-чемпіонкою».

Вітаємо юну спортсменку з високими досягненнями та бажаємо подальших успіхів!

Олександр Грушин – володар Кубка України

Днями в Черкасах відбувався Кубок України, де змагались найсильніші борці греко-римського стилю з усієї України.

Наш білоцерківський спортсмен Олександр Грушин (вагова категорія 63 кг), вихованець заслуженого тренера України Віктора Лозового, став володарем Кубка та завоював право брати участь у чемпіонаті Європи! Ці змагання будуть таким собі відбором претендентів, які поборються за ліцензії для участі у літніх Олімпійських іграх-2021, що пройдуть у Токіо.

Вітаємо спортсмена та його тренера із перемогою та бажаємо отримати на чемпіонаті Європи високі результати, аби потім гідно представляти нашу державу на Олімпійських іграх!

3 офіційних джерел

«Свобода» вимагає припинити спроби ліквідації Білоцерківського онкодиспансеру

10 лютого під час сесії Білоцерківської районної ради депутати підтримали звернення фракції ВО «Свобода» до Президента, Верховної Ради, Кабінету Міністрів України, Київської облдержадміністрації, обласної ради та рад усіх рівнів Білоцерківського району з вимогою недопущення ліквідації КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер».

Звернення вилосила депутат районної ради від «Свободи» Марина Полонська (на фото), яка прокоментувала ситуацію так: «До Білоцерківської організації ВО «Свобода» звернувся

колектив онкодиспансеру з проханням не допустити ліквідації закладу. Ми оперативно підготували відповідний проект рішення та винесли його в сесійну залу. Дякую всім депутатам, які підтримали наших медиків».

Ухваленим рішенням депутати райради вимагають:

1) Зняти з розгляду Київської обласної ради питання припинення юридичної особи КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер» шляхом приєднання до КНП КОР «Київський обласний онкологічний диспансер».

2) Не допустити ліквідації КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер».

3) Розглянути пропозицію передачі будівлі КНП КОР «Київський обласний протитуберкульозний диспансер»

на баланс КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер».

4) Забезпечити належне фінансування КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер».

ДЛЯ ДОВІДКИ

Кожного року кількість онкозахворювань у світі зростає. За застереженнями ВООЗ, у разі збереження нинішніх тенденцій у найближчі десятиліття кількість випадків онкозахворювань зросте на 60 відсотків.

Київська область входить у трійку лідерів по Україні за кількістю онкологічних хворих (щорічно діагностується вперше більше 6000 онкохворих) і за темпами приросту онкологічних захворювань (у середньому близько до 3% щорічно). У той же час лікувально-діагностичні можливості онкологічної служби Київщини (кількість ліжок, забезпечення лікувально-діагностичним обладнанням) – одні з найменш забезпечених в Україні і становлять від 60-ти до 65 відсотків від подібних середньодержавних онкологічних показників.

Найбільш складна онкологічна ситуація склалася в південному регіоні Київщини (це

Біла Церква та Білоцерківський район, до якого входить 13 територіальних об'єднаних громад, де проживає близько 500 тис. населення (до 30% від населення Київщини), який перебуває в зоні обслуговування КНП КОР «Білоцерківський обласний онкологічний диспансер».

Пресслужба Білоцерківської організації ВО «Свобода»

Афганістан досі болить у наших душах

15 лютого біля каплиці Святого Георгія Побідоносця відбувся мітинг та покладання квітів з нагоди Дня вшанування учасників бойових дій на території інших держав та 32-ї річниці виводу військ з Республіки Афганістан, повідомляє офіційний сайт міської ради.

Через ту 10-річну війну (25 грудня 1979-го – 15 лютого 1989 р.) пройшли 150 тисяч українців, близько 700 з яких зараз мешкають у Білій Церкві. У боях загинуло 3280 воїнів, з них 27 – наші земляки. Повернулися інвалідами 3360 осіб, близько 80 зараз проживають у Білій Церкві. Понад 200 білоцерківців, які пройшли через жайття Афганістану, померли в мирний час. 15 лютого стало днем, коли нарешті скінчився рахунок наших втрат.

Під час заходу біля каплиці міський голова Геннадій

Дикий сказав, що молоді люди йшли на війну в Афганістан не за орденами і медалями. Вони свято вірили, що виконують свій обов'язок. «На жаль, багато з них не повернулися взагалі або повернулися скаліченими. Ми маємо пам'ятати про ті страшні часи. Дякуємо живим свідкам того жаху, який вам довелося пережити. Ви – гордість народу, приклад для сучасних поколінь. Здоров'я вам. А тим, хто вже не з нами, вічна пам'ять», – промовив міський голова.

В каплиці викарбувано

прізвища 132 воїнів, які проживали на Київщині та віддали свої життя на чужій війні. На Алеї пам'яті воїнів, які загинули в Афганістані, висаджено 132 дерева як символ кожного воїна, що не повернувся.

Виконком повідомляє

Розпочали роботу нові автобусні маршрути

З 10 лютого в межах Білоцерківської міської територіальної громади розпочали діяти нові автобусні маршрути загального користування:

№11 (С) – «вул. Київська – с. Скребіши (с. Глушки – с. Храпачі)»; №24 – «вул. Ярмаркова – вул. Київська».

З 11 лютого:

№6 (С) – «вул. Сквирське шосе – с. Сидори» (с. Володимирівка – с. Дрозди – с. Мазепинці);

№ 23 – «вул. Ярмаркова – вул. Сквирське шосе»;

№19 (Г) – «вул. Сухоярська («Сфера Авто») – с. Гайок» (с. Терезине – с. Вільна Тарасівка);

№ 27 – «вул. Ярмаркова – вул. Сухоярська».

Карту мереж автобусних маршрутів та графік руху можна переглянути за посиланнями: bc-rada.gov.ua/node/12273, bc-rada.gov.ua/node/12271 та bc-rada.gov.ua/node/12270.

Крім того, одним із рішень виконавчого комітету маршрут №11 продовжено, після вул. Таращанської автобуси їздитимуть далі: пров. Росьовий – пров. Конденсаторний – вул. Таращанська – Житловий масив «Таращанський» (фабрика «Модерн»).

Держава любить, щоб її просили?

У зв'язку зі змінами законодавства на початку 2021 року громадські організації почали отримувати платіжки за оренду приміщень. І суми в них виявилися завеликими для неприбуткових організацій.

Секретар Білоцерківської міської ради Дмитро Киришун ініціював «круглий стіл» з обговорення можливості надання пільгової оренди громадським організаціям. Він зауважив, що є необхідність розробити програму підтримки неприбуткових організацій, які ведуть свою громадську діяльність у міській територіальній громаді.

Пояснюючи контекст ситуації, яка склалася, начальник управління комунальної власності та концесії міської ради Руслан Гребенюк наголосив, що віднині кількість пільго-

виків серед громадських об'єднань скоротили: залишили тільки реабілітаційні організації людей з інвалідністю та ветеранів.

Учасники зібрання вирішили підготувати звернення до Верховної Ради України із пропозицією щодо внесення правок до законодавства, щоб неприбуткові організації мали право на пільгову оренду приміщень. За результатами спілкування було ухвалено рішення створити робочу групу з напрацювання пропозицій щодо вирішення цього питання.

На ваші прохання

Приймальні депутатів міської ради

(Продовження, початок у ГД від 12 лютого)

КОВАЛЕНКО НАЗАР ВІКТОРОВИЧ, виборчий округ №6, фракція ПП «Європейська Солідарність» – вул. Ярмаркова, 4.

Графік прийому: 1-ша та 3-тя середа щомісяця, з 14.00 по 16.00. Телефон: 093-219-42-99.

КОНОПЛЯСТИЙ МАКСИМ ІГОРОВИЧ, виборчий округ №2, фракція ПП «Європейська Солідарність» – вул. Героїв Небесної сотні, 24, офіс 207.

Графік прийому: 1-ий та 3-ій вівторок щомісяця, з 16.00 по 18.00. Телефон: 097-531-36-96.

КОРНИЙЧУК ВІТАЛІЙ ЛЕОНІДОВИЧ, виборчий округ №5, фракція ПП «За Майбутнє» – вул. Польова, 96 (філія бібліотеки №3).

Графік прийому: 1-ий та 3-ій вівторок місяця, з 10.00 по 12.00.

КОРОЛЬ АНДРІЙ ПЕТРОВИЧ, фракція ПП «ВО «Батьківщина» – вул. Леся Курбаса, 3 (міська організація «Батьківщини»).

Графік прийому: 1-ша середа місяця, з 16.00 по 18.00.

КРИЖЕШЕВСЬКА ЛЕСЯ ЮРІВНА, виборчий округ №3, фракція ПП «За Майбутнє» – Торгова площа, 4/27.

Графік прийому: 2-га та 4-та середа місяця, з 11.00 по 13.00.

МАЗУРЕВИЧ ДМИТРО ВОЛОДИМИРОВИЧ, виборчий округ №4, фракція ПП «Опозиційна платформа – ЗА ЖИТТЯ», – вул. Северина Наливайка, 13, кімн. 502.

Графік прийому: 3-тя середа місяця, з 10.00 по 13.00. Телефон офісу: 068-929-57-01.

МАСЮК СЕРГІЙ МИКОЛАЙОВИЧ, виборчий округ №3, фракція ПП «Опозиційна платформа – ЗА ЖИТТЯ» – вул. Северина Наливайка, 13, кімн. 502.

Графік прийому: 4-та середа місяця, з 10.00 по 13.00. Телефон офісу: 068-929-57-01.

МІСЕВРА ЮЛІЯ АНАТОЛІВНА, виборчий округ №3, фракція ПП «Європейська Солідарність» – вул. Героїв Небесної сотні, 24, офіс 207.

Графік прийому: 1-ий та 3-ій вівторок щомісяця, з 16.00 по 18.00. Телефон: 097-531-36-96.

НАГОРНА ОЛЬГА ВАЛЕРІВНА, виборчий округ №2, фракція ПП «Слуга Народу» – бульв. Олександрійський, 125 (бібліотека №9).

Графік прийому: щосередини, з 16.00 по 17.00.

ПЕТРИК ЮРІЙ ФЕДОРОВИЧ, виборчий округ №4, фракція ПП «За Майбутнє» – вул. Тараса Шевченка, 122 (управління освіти і науки).

Графік прийому: понеділок – п'ятниця, з 9.00 по 13.00, з 14.00 по 17.00.

САХАРОВА ОКСАНА МИХАЙЛІВНА, виборчий округ №1, фракція ПП «ВО «Батьківщина» – вул. Леся Курбаса, 3 (міська організація «Батьківщини»).

Графік прийому: 4-та середа місяця, з 16.00 по 18.00.

ТКАЧ ОЛЕНА ДМИТРІВНА, виборчий округ №6, фракція ПП «Європейська Солідарність» – вул. Героїв Небесної сотні, 24, офіс 207.

Графік прийому: 1-ий та 3-ій вівторок щомісяця, з 16.00 по 18.00. Телефон: 097-531-36-96.

ФАСТІВСЬКА ОЛЕНА ОЛЕГІВНА, виборчий округ №4, фракція ПП «За Майбутнє» – вул. Леваневського, 55 (бібліотека №8).

Графік прийому: 2-ий та 3-ій четвер місяця, з 15.00 по 18.00. Телефон: 098-151-86-77.

ХЛЕБНИКОВ ВАДИМ АНАТОЛІЙОВИЧ, виборчий округ №4, фракція ПП «Слуга Народу» – вул. Леваневського, 55 (бібліотека №8).

Графік прийому: кожна третя середа місяця, з 15.00 по 17.00. Телефон: 098-858-74-54.

Строфою осмислене тисячоліття

О люде, люде! Як святу жарину,
Свою достойність – пал! – підворуши.
Щоб мати незалежну Україну,
Її, найперше, возведи в душі.
АНДРІЙ ГУДИМА

Відгук

Ми живемо в надзвичайно відповідальний час, коли на повен зріст перед суспільством постає, мов гамлетівське: якою буде Україна завтра? У майбутньому? І чи взагалі буде? Поки що можемо впевнено відповісти одне: усе залежить від того, як виховаємо нашу зміну – молоде покоління. Тобто всі погляди, так чи інакше, спрямовані на нас – освітані, вихователів, інженерів людських душ. При цьому особлива роль була й залишається за літературою, адже відомо: книга – німий учитель.

Отож ітиметься про книгу знаного в Україні поета, прозаїка і публіциста Андрія Гудими з прикметною назвою «Україна – це доля», яка вийшла у світ восени минулого року. Мало сказати «книга», за жанром – це епопея, а за своєю суттю – історія України в поемах і віршованих романах, що охоплює тисячолітній часовий простір від Ярослава Мудрого до нашого неспокоїного сьогодення (Євромайдан–2014, АТО).

Чи знала, чи мала історія української літератури аналогічне видання? Авторитетні письменники і знані літературознавці відповідають однозначно: ні. Зважаючи на реалії сьогодення, можемо з упевненістю додати: а як і матиме, то не скоро. Дивовижна, просто гігантська праця, у якій у хронологічній послідовності думкою, словом і душею охоплено найвідповідальніші етапи боротьби українського народу за волю і незалежність – за свою (і нашу!) долю.

Перед нами в усій своїй величчю й не меншій трагедійності постають літературні персонажі – Ярослав Мудрий, Криштоф Косинський, Северин Наливайко, Іван Богун, Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Максим Залізняк

та Іван Гонта, Устим Кармалюк. І нарешті – безсмертні янголи Небесної Сотні, які вже там, на небесах, стоять на чатах Честі й Гідності України.

На восьмистах сторінках тексту, їй-богу, розкошує душа читача, побивається над горем і проймається величною гордістю за Україну. А ще в додатках – примітки з розлогіми коментарями, іменний алфавітний покажчик (понад 400 персоналій) і ще карти-схеми окремих етапів боротьби українського народу за свою волю і незалежність. Ну, просто знахідка для нас, освітан.

Дизайн епопеї не просто прекрасний – величавий.

Сказати про літературно-художню цінність цього видання одним абзацом не можна, тим більше окреслити її значимість для майбутніх поколінь. Її складе час, наша доля і майбутнє України. А ми можемо порадіти: твори Андрія Гудими вже сподобилися уваги науковців – за ними захищено три кандидатські дисертації та одна докторська (Біляцька В.П., кафедра філології та мовної комунікації НТУ «Дніпровська політехніка»).

Зупинимось лише на тому, що видиме нашому зору та підвладне розуму: літературні персонажі – головні й другорядні, позитивні й негативні, – виписані об'ємно і тактовно, мова їхня гранично персоналізована. А взагалі кажучи, мова образна, багата незатертими фразеологізмами, приказками та повір'ями того-

часся. Справляється таке враження, що автор тільки-но виборсався з-під історичних і геологічних нашарувань тих часів і висипав у чашу наших сподівань і терпіння все хороше й добротн-вічне, що припасли для нас героїчні прародичі.

Немає сумніву: епопея Андрія Гудими «Україна – це доля» як літературно-художнє видання зацікавить учнів і студентів, учителів і науковців, істориків і літературознавців. Цей мистецький доробок, без усякого сумніву, сприятиме утвердженню високих патріотичних ідеалів, збагачуватиме історичну пам'ять народу, не даватиме дрімати національній свідомості й самотності. І – без усякого перебільшення – цей високодуховний витвір нашого земляка, почесного громадянина Білої Церкви, спрямований на державотворчі процеси і демократизацію українського суспільства.

Хотілося б якнайшвидше почути фахову думку про це видання наших провідних наукових установ – Інституту Національної Пам'яті, Інституту української мови НАН України, Інституту літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, Музею Гетьманства та інших.

Варто додати: епопея «Україна – це доля» стала продовженням благодійного просвітницького проекту, започаткованого автором на Київщині виданням «Творів у семи томах» (2015–2017). Книги безоплатно передаються в заклади освіти та бібліотеки.

А тепер... постає навіть не пропозиція, не прохання, а вимога часу: епопея Андрія Гудими вартує того, щоби перевидати її благопристойним накладом і державним коштом.

Ми досить-таки спізналися з будівництвом Духовного Храму суверенної незалежної України. Творімо його спільними зусиллями, взов'ємо новітню Україну сьогодні, бо час не чекає...

Юрій ПЕТРИК,

начальник управління освіти і науки Білоцерківської міської ради, заслужений працівник освіти України

З ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

Сердечно вітаємо активістів міської організації ветеранів, які свої дні народження святкують у лютому:

М.Д. Гудима, О.І. Харін, Л.К. Рислацева, В.М. Синезуб, Р.О. Щедринська, О.М. Васильєва, О.М. Горбань, В.В. Демешко, А.К. Коваленко, С.О. Макишева, Б.М. Москалець, М.Г. Пятак, П.М. Сирцов, Н.П. Хоменко, О.Ю. Шевченко, В.М. Грудінкіна, Т.А. Демяненко, В.М. Перевертун.

Хай радість буває, хай сонце сіяє,
А лихо й негода вас обминає.
Хай повниться рідна оселя добром,
Любов'ю і щастям, душевним теплом.

З повагою – **Б.М. Бомко**, голова міської ради ОВУ

ВІТАЄМО!

Щиро поздоровляємо активістів ради ветеранів України 8-9 мікрорайонів (масив Леваневського), які свої дні народження святкують у лютому:

О.Л. Бойко, М.А. Співак, Г.С. Кустовська, П.П. Чустіль, Н.С. Ошовська, Н.В. Петренко, С.Т. Шевченко, К.В. Загрибельна.

З днем народження вітаєм,
Щастя й радості бажаєм,
Здоров'я, небесної благодаті,
Миру й злагоди у хаті.

З повагою – актив міської організації ветеранів масиву Леваневського

«Валентинка» в подарунок

День Святого Валентина – це свято, коли люди висловлюють свою любов одне до одного. Проявом турботи, любові й уваги до близьких може стати подарунок, виготовлений власноруч.

З нагоди свята бібліотекарі філії №4 підготували для вихованців БНВК ЗОШ №13-ДНЗ годину творчого дозвілля «Валентинка» в подарунок. Дітлахи дізналися, що день Святого Валентина – це день дружби, любові, доброти і поваги, мали нагоду пограти в ігри «Які ви дружні?» та «Порахуй подарунки».

Зробити щось добре для людини, яку ми любимо, – це також вияв нашої любові. Створити красиву «валентинку»

власноруч просто – для цього потрібно лише бажання порадувати близьку людину, любов і трохи фантазії. На заході малеча виготовляла вітальні листівки 3D у вигляді сердечок.

Олена БУЯНЕНКО

Лікування зору "Офтомед"
Київський медичний центр

26, 27, 28 лютого, з 9-00 до 17-00

Консультує хворих на зір та лікує за допомогою терапевтичного лазера (не хірургія).
Вартість комплексного обстеження - 250 грн.
(діагноз, рекомендації, рецепти на окуляри, вимірювання внутрішньоочного тиску).

Вартість одного сеансу ЛАЗЕРОТЕРАПІЇ: для дорослих - 200 грн.; для дітей до 12 років - 150 грн.
Тривалість курсу призначає лікар (від 2-ох сеансів - залежно від патології).
Розширена лікувальна програма: лазер, комп'ютерні програми, бриз-окуляри.
Прийом відбувається з дотриманням протиепідемічних заходів.
Чекаємо дітей та дорослих за адресою:

м. Біла Церква, вул. Олеся Гончара, 1/42, Готель "Кларк"

Ліц. МОЗ Укр. №603486 від 17.10.2011р. Тел.(044)362-62-95, моб.0980088000 oftomed5@gmail.com

Електробезпека у вашій оселі

Якщо електропроводку у вашій оселі було змонтовано ще 30 років тому або більше, бажано її замінити повністю з кількох причин. По-перше, її ізоляція втрачає цілісність при тривалому використанні, що може призвести до враження електричним струмом. По-друге, ми стали більше застосовувати електро побутові прилади (електрочайник, праску, мікрохвильову піч, бойлери, кондиціонери, телевізори, пральні машини тощо). Це може призвести до перенавантаження електромережі, а часом і до пожежі.

Різновидів електроприладів, що пропонують торговельні мережі, дуже багато, і потужність, якої вони потребують, також немала, тому не слід користуватися одночасно всіма приладами, що є у вашій оселі. Для монтування електропроводки потрібно залучати досвідчених фахівців, які можуть виконати роботу з урахуванням вимог електробезпеки. Важливо дотримуватися техніки безпеки під час користування електроприладами. Головну увагу варто звернути на нагрівальне обладнання – його треба тримати на безпечній відстані від горючих матеріалів. Купувати слід у спеціалізованих магазинах, щоб уникнути підробок. Не зайве перевірити і з'єднання в розетках, вимикачах, вилках та розподільчих коробках, де може бути поганий контакт. За великої споживчої потужності в цих місцях нагріваються металеві частини, що може спричинити пожежу.
Білоцерківський РВ ГУ ДСНС України у Київській області

Посівний Календар на 2021 рік

СПРИЯТЛИВІ ДНІ ДЛЯ САДІННЯ, СІВБИ І ПЕРЕСАДЖУВАННЯ КУЛЬТУР
Щоб грядка була урожайною, чимало городників використовують посівний календар. Він складений, виходячи з фаз Місяця.

Наприклад, під час молодика рекомендується підрізати рослини й обробляти їх від шкідників, прибирати бур'яни, збирати лікарські трави. Поливати та сплужувати землю в ці дні потрібно помірно і неглибоко.
Коли Місяць росте, особливу увагу приділяють кореневій системі. Тобто можна і потрібно сіяти та садити, обробляти ґрунт, підгодовувати рослини тощо.
Період повного Місяця – це час прополювання, захисту від шкідників, збору насіння та овочів. А ось самі рослини чіпати не варто (ні обрізати, ні прищипувати).
Коли Місяць убуває, огородники знову зосереджуються на кореневій системі: сіють і садять коренеплідні, бобові та цибулинні рослини, займаються проріджуванням і підгодівлею, роблять заготовки овочів (у тому числі пересаджують у горщики на зимівлю).

Культура/вид робіт	Лютий	Березень	Квітень	Травень	Червень	Липень	Серпень	Вересень	Жовтень	Листопад
Фази Місяця	☾12 ○27	☾13 ○28	☾12 ○27	☾11 ○26	☾10 ○24	☾10 ○24	☾8 ○22	☾7 ○21	☾6 ○20	☾5 ○19
Зелень, салат	1, 5, 6, 10-15, 17, 18, 28	5-12, 15, 20, 21	3-5, 8-10, 13, 14, 18, 19, 22, 26	5-9, 12, 15-17, 22-25, 28, 29	2-8, 11-13, 18-22, 25-26, 29-30	3-5, 16-19, 22-23, 26-31	12-15, 18-19	8-9, 10-11, 14-16, 19, 20, 22-25	7-9, 12-13, 16	6-14, 17, 18, 23, 24
Огірки	4, 7-9, 13-14, 17-25	5, 20, 21, 24, 25	15, 18, 19, 25, 28	5, 7, 12, 15-17, 22-25, 28, 29	11-13, 18-22	18-19, 20-21	14-15, 18	1, 2, 8-13, 15, 16, 19, 20, 24-30	7-13, 16, 17, 21, 27	6-14, 17, 18, 23, 24
Помідори, фізаліс, баклажани	3-6, 12-18, 22, 23	3-8, 11, 12, 17, 18, 21-23, 26, 27, 30, 31	3-5, 8-10, 13, 14, 18, 19, 22-24, 28-30	1, 2, 5-10, 15-17, 24	11-17, 20-22	11-15	5, 6, 10-15, 17-19, 23, 24, 27-31	1, 2, 8-13, 15, 16, 19, 20, 24-30	7-13, 16, 17, 21, 27	6-14, 17, 18, 23, 24
Кавун, диня	4, 7-9, 13-14, 17-25	5, 20, 21, 24, 25	13, 14, 18, 19, 25, 28	12, 15-17, 22-25, 28, 29	11-13, 18-23					
Перець	5, 6, 13-15, 17-19, 23, 24	5, 6, 10, 11, 20, 21, 24, 25	13, 14, 18, 19, 25	12, 15-17, 22-25, 28, 29	11-13, 18-23	4, 7, 13-17, 19-23, 27, 28	5, 6, 10-15, 17-19, 23, 24, 27-31	1, 2, 8-13, 15, 16, 19-21, 24-30	7-13, 16, 17, 21, 27	6-14, 17, 18, 23, 24
Кабачки, патисони, гарбузи	4, 7-9, 13-14, 17-25	5, 20, 21, 24, 25	3, 4, 5, 8, 9, 13, 14, 18, 19, 25	12, 15-17, 22-25, 28, 29	11-13, 18-22, 25-26	16-19, 22-23	12-15, 18-19			
Капуста білоголова, цвітна	4, 7-9, 13-14, 17-25	10, 11, 15, 20, 21, 24, 25	13, 14, 18, 19, 25, 28	1, 2, 5-7, 12, 15-17, 22-25, 28	11-13, 18-22, 25-26	4, 7, 13-17, 19-23, 27, 28	5, 6, 10-15, 17-19, 23, 24, 27-31	1, 2, 8-13, 15, 16, 19, 20, 24-30	7-13, 16, 17, 21, 27	6-14, 17-19, 23, 24
Кукурудза		26, 29, 30	7, 8, 11, 22, 23	9, 10, 12, 22	5, 11, 12					
Квасоля, горох, боби	4, 7-9, 12-14, 17-25	5, 6, 10, 11, 20, 21, 24, 25	3-5, 13-19, 25	12-17, 24, 25, 27	11-13, 18-22	18-19, 22-23	14-15, 18-19	8-9, 10-11, 14-16, 24-27	6-13, 16-22, 26, 27, 31	2, 3, 6-14, 23, 24, 29, 30
Цибуля, часник	2, 5, 7-9, 20-24	3, 6, 7, 8, 11-13	3-5, 8, 9, 13, 14, 18, 19, 25	1, 2, 5-7, 12, 15-17, 22-25, 28	2-3, 6-8, 11-13, 18-22, 25-26, 30	13-19, 22-23	12-15, 18-19	15-16, 19-20, 22-25	21-23, 26-28	2, 3, 8, 9, 13, 14, 22-24, 29, 30
Редиска, редька, дайкон, петрушка і селера коренева	2, 5, 7-9, 20-24	5, 6, 7, 10-12, 15	1-5, 8, 9, 13, 14, 18, 19, 25, 28	1-2, 5-7, 12, 15-17, 22-23, 28-29	2-3, 6-8, 11-13, 18-20, 25-26, 29-30	1-5, 28-31	1, 5-6, 23-24, 27-29	1, 8-11, 13, 14, 18, 19, 24, 25, 29, 30	3, 7-9, 12, 13, 16, 17, 21, 22, 26, 27, 31	2, 3, 8, 9, 13, 14, 22-24, 29, 30
Картопля, топінамбур	2, 5, 7-9, 20-24	3-8, 30, 31	1-5, 10, 28-30	1, 2, 27-29	6-8, 25	4-5, 31				
Морква, буряк	2, 5, 7-9, 20-24	5, 6, 7, 10-12, 15	3-5, 25, 28	1, 2, 12, 22, 23, 28, 29	6-8, 18-20, 25	4-5, 31	1, 5-6 і 27-29	23-25, 29-30	21-23, 26-28	2, 3, 8, 9, 13, 14, 17, 22-24, 30
Полуниця, суниця	5, 6, 10-15, 17-19, 23, 26	14-18, 21-23, 26, 27	13, 14, 18, 19, 22-24	15-17, 20, 21, 24, 25		13-15, 18-22	9-11, 14-19	12-15, 18-19	7-8, 12-13, 23-28	6-9, 12-17
Квіти з насіння	17, 18, 22-24	1-4, 20, 21, 29, 30	15-20, 22-23	12-17, 20-23	11-13, 16-20	13-17, 22-23	9-13, 18-19	8-9, 14-15		
Виноград, лимонник, ківі	3-9	3-8, 11, 30, 31		15-17, 24, 25				10-14, 19, 20		6-9, 17, 18
Дерева, кущі		14, 15, 16, 17, 18, 21-23, 26, 27	13, 14, 18, 19, 22-24	15-17, 20-25	6-8, 14-17, 23, 25-26	4-5, 11-15, 20-23, 31	1, 9-11, 16-19, 27-29	4-5, 12-16, 24-25	7-10, 12, 13, 16-19	6-9, 12-17

Щорічний конкурс читців-декламаторів на краще виконання творів Василя Стуса «Незламний лицар правди і свободи», який проходить у центральній міській бібліотеці, у 2021-му, у зв'язку з карантинном, відбувся в онлайн-режимі.

Василь Стус – видатний український поет, прозаїк, перекладач, літературознавець, правозахисник, мислитель, активний борець за незалежність України, лауреат Державної премії ім. Т. Шевченка. Його життя і трагічна смерть – сумна сторінка драматичної історії України, про яку

Подвиг людини Честі

мусимо пам'ятати.

Поезії письменника-патріота про любов до України, велич людини, життя і смерть декламували юні учасники конкурсу, читачі бібліотек міста.

Переможницею змагання стала Анастасія Герасько (на фото), учениця БНВО «Перша Білоцерківська гімназія», яка чуттєво, проникливо прочитала вірш «Ти тут».

Перше місце виборола Анна Панько, також учениця Першої Білоцерківської гімназії, за зворушливе, емоційне виконання літературно-музичної композиції «Народе мій, до тебе я ще верну...».

Друге місце розділили Ольга Клінкіна, учениця БЗШ №5, та Катерина Кшевінська, вихованка театральної студії «Пролог» (керівник Тетяна Яковенко).

Третє місце посіли Вікторія Діхтяренко (БНВО «ЗОШ 15 – ДЮСОК»), Маргарита Пістолак (ОЗО «Шкарівський академічний лицей») та Анастасія Чернух (БЗШ №17).

Всі переможці отримують дипломи та призи від Білоцерківської міської ЦБС ім. П. Красножона.

Щиро дякуємо всім читцям і їхнім керівникам-наставникам за участь у конкурсі!

Тетяна КИРИЛЕНКО

Леся Українка: світ долі

25 лютого – 150 років від дня народження Лесі Українки (Лариси Петрівни Косач-Квітки), видатної української письменниці, перекладача, громадської діячки. З нагоди цієї вагомий дати ми зібрали цікаві факти про видатну українку.

У родині Лесю Українку називали Лариса, Леся, Зєя, Мишолосія. Ім'я Зєя, або Зейчок, походило від назви сорту кукурудзи «зєя японіка» (тонка, як стеблина), так її називала мама. Ім'я Мишолосія ділилось навпіл – так називали Лесю і її брата Михайла, з яким письменниця була сильно близька.

Маленька Леся була дуже хороброю. Ще в дитинстві вона боялась ночі та хижих звірів, проте боролася зі своїми страхами і бігала вночі в сусідній ліс – щоб побачити русалку.

У 6 років Леся Українка навчилася шити й вишивати, могла годинами займатися рукоділлям. У зовсім дитячому віці навіть задумала вишити батькові сорочку. На іменині мамі, батькові і братові Михайлові дівчинка щороку дарувала свої чудові вишивки. Вона вишивала й мережила сорочечки, рушники для братів, сестер, родичів, знайомих. А незадовго до смерті писала матері, що коли вже нічого не в силах робити, то лежачи вишиває. Одна з вишитих сорочок Лесі Українки донині зберігається у Волинському краєзнавчому музеї.

Садиба Косачів розташовувалась на околиці села, де були найкращі землі. У розпорядженні родини перебували 500 гектарів землі, включено з лісами, ріллею та чотирма гектарами саду. Аби тримати в порядку садибу, родина Лесі Українки мала найманних робітників.

На території колишніх володінь є Лесин кадуб – джерело й крилиця. Колись на місці

джерела росла прадавня верба, змальована в «Лісовій пісні». Кажуть, що на землях колишньої садиби Косачів захований косачівський скарб.

У дев'ятнадцять років Леся Українка написала для молодшої сестри підручник «Стародавня історія східних народів».

У творчості Лесі Українки був єдиний вірш, написаний російською мовою. Він датується орієнтовно 1899 роком. Леся Українка написала його після того, як російський письменник Григорій Мачтет попросив її для спроби написати йому вірш російською, і Леся заради жарту сіла за рояль і під імпровізований акомпанемент продекламувала експромт – віршоване рондо «Когда цветет никоциана...». Мачтет був у захваті від нього.

Першим справжнім коханням Лесі Українки був її друг по нещастю – хворий на сухоти революціонер Сергій Мержинський. Вони познайомилися в Ялті 1897 року, приїхавши на лікування. Йому було 27 років, їй – 26. Він називав письменницю «Леся-Ларочка». Сергій помер у неї на руках у Мінську від туберкульозу легенів. Після цього Леся Українка написала поему «Одержима».

Офіційним чоловіком Лесі Українки став Климент Квітка, молодший за неї на 10 років. Коли Леся оголосила про своє рішення вийти за нього заміж, її мама висловила категорично проти. Однак характер у Лесі був рішучий. Вона повністю відмовилася від батьківських грошей і пішла до Климента, щоб почати з ним

нове, самостійне життя.

Одружившись, Климент довів Лесі своє щире почуття. Він щосили намагався зібрати гроші для лікування дружини, продаючи для цього все нажите. На виручені кошти Леся лікувалась в Європі у найкращих лікарів, але хвороба продовжувала прогресувати...

Леся Українка зробила неоціненний внесок в фольклористику як збирачка і виконавиця народних пісень. В її репертуарі були пісні історичні, козацькі, рекрутські, ліричні, побутові, коліскові, дитячі, жартівливі, баладні, танцювальні, календарно-обрядові і, що найунікальніше, пісні до казок. У листі до М. Драгоманова Леся Українка стверджувала, що зібраних нею пісень «ще ніхто не записував».

В останні роки життя очі Лесі Українки набули надзвичайного блакитного кольору. Цікаво, що до того вона не мала настільки інтенсивного забарвлення. Цей факт дійсно дивував усіх довкола, адже очі поетеси були наче неземні. Про це згадує у своїх спогадах Лесина сестра Ісидора Косач-Борисова.

Смерть наздогнала українську поетесу в місті Сурамі, в Грузії, 19 липня 1913-го. Їй було 42 роки. Лесю Українку поховали на Байковому кладовищі в Києві.

Василь ГЕРЕЙ,
сайт «На скрижалях»

«Ти мене полюбиш не за пісню...»

«Ти мене полюбиш не за пісню. // Ти мене полюбиш не за вроду. // Ти мене полюбиш за залізу // Відданість українському народу». Так написав Олександр ГРИГОРЕНКО – поет-шістдесятник, який над усе любив Україну. Хоч він уже побував у таборах ГУЛАГу, та залишався життєрадісним і бадьорим, привітним до людей.

У день його зникнення селом поповзли чутки: «Ні, він не втопився, Сашко просто втік, обманув усіх...» Але на дев'ятий день пошуків його тіло знайшли у Дніпрі. І ніхто досі не знає, чи втопився сам, чи йому «допомогли» кагебісти.

◆ Олександр Григоренко народився 22 лютого 1938 року в с. Бородаївці Верхньодніпровського району в сім'ї репресованих. Його батько, Явтух Григоренко, голова колгоспу, засуджений у 1932 р. за «розбазарювання зерна», власне, за те, що видав селянам хліб за трудноді. Через кілька місяців тюремного ув'язнення етапований на Далекий Схід. Його дружина померла з голоду, а дочка Надія і син Григорій дивом вижили.

◆ На каторзі Явтух Антонович зустрів Євдокію Сидорівну із Вереміївки Чорнобаївського району. «Її ув'язнили 1932-го на 5 років за «контрреволюційну діяльність» – насправді як дочку «куркуля», – писав дослідник дисидентського руху Василь Овсієнко. – Вдома залишилися два хлопчики, 5 і 7 років. З Кременчуцької тюрми її етапували до Владивостока. Одного дня вона отримала листа з рідного села: «Не журись і не плач, Явдошко, бо твоїх діток Господь прийняв, і не тільки твоїх, а багатьох дітей і дорослих, половини села не стало. А чоловік твій, Іван, теж віддав Богові душу в Архангельську, написав товариш його, а в хаті вашій живе Юхим-п'яничка, і город ваш заріс бур'янами, і садок теж пропадає. З тим бувай здорова і щаслива, а додому не повертайся, бо ще раз посадять». Прочитавши таке, Євдокія намагалася накласти на себе руки, та люди одвели від гріха».

◆ Явтух і Явдошка створили нову родину. В ній і з'явився на світ Сашко. Рідні казали, що вірші він складав із п'яти років. З тринадцяти кращі з них надсилав до газети «Зірка», отримувал звідти схвальні відгуки і поради.

◆ Згодом юнак вступив до Васильківського авіатехнічного училища, але зрозумів, що військова справа не його і подав рапорт на звільнення. Загорівся здобути філологічну освіту. Проте прийшла повістка в армію.

◆ Служив в Азербайджані. Попри несприятливі обставини, продовжував писати вірші, вислав їх до київських журналів. Мріяв про самостійну Україну. Його патріотично забарвлені твори потрапили в КГБ. Відтак 1958 року Сашка заарештували. Засудили за «антирадянську агітацію і пропаганду» до 6 років позбавлення волі. Правда, батьки написали листа на ім'я Хрущова, й військова колегія Верховного Суду СРСР скоротила термін до 3 років. Карав-

ся хлопець у таборі суворого режиму в Мордовії. Дев'ятнадцятирічний юнак став «особливо небезпечним злочинцем», бо любив Україну і любов свою виливав у віршах.

◆ Концтабір не зламав хлопця. В ув'язненні він вивчав англійську, німецьку, французьку й польську мови. Багато читав. Продовжував писати вірші. Звільнили Сашка 1 жовтня 1961 року.

◆ Він дуже хотів видати свою першу поетичну книжечку, тож листувався з письменниками Миколою Гірником, Миколою Сомом, з літературним критиком Віктором Іванисенком. Надсилав вірші в «Літературну газету» Володимиру П'янову, докоряв: «Чому мене не друкують? Невже мордовські «плями» тому виною? Га? Це найімовірніше... Адже я антидержавних віршів не пишу. Чи, може, вдатися до гімнів і од? Та ні ж. Я надто розумний та чесний, щоби тільки славословити, як в старі «добрі часи».

◆ Якось він прочитав у «Літературній Україні» вірші Олени Задворної. Вони схвилювали його. І хлопець написав їй листа. Запропонував дружбу. Дівчина відповіла. Дружба швидко переросла в любов. «Сашко був людяно винятковою внутрішньою вродо, вольовою особистістю, завше сповнений духовної рівноваги і цілеспрямованості», – згадувала Олена. Він присвячував їй вірші. Привозив дівчину в Бородаївку до батьків. 18 серпня 1962 року, за день до загибелі, написав їй листа: «Оленко, так самовіддано, так саможертвовно тебе ніхто не кохатиме...» Дівчина отримала з'ясування в коханні та звістку про смерть Саші в одному конверті...

◆ У селі, де народився поет, всі знають і шанують свого земляка. І, звичайно, хотіли б знати про обставини його загибелі. Якось у листі до Романа Ковалю його товариш по в'язниці Олекса Різників написав: «Сашко Григоренко був поетом масштабу Миколи Вінграновського – сильний, рішучий, талановитий. Писав легко і красиво. Таких комуністи боялися. Тому цілком можливо, що йому «допомогли» загинути – як Василеві Симоненку і Володимирові Івасюку та сотням інших наших талантів».

За матеріалами інтернет-видання підготував **Микола ОТИЧЕНКО**

Зимові забави

Зима для дітей – це час активних ігор і веселих розваг. Немає такої дитини, яка б не любила зимових забав.

Для вихованців групи «Ягідка» БНВК ЗОШ №13-ДНЗ бібліотекар філії №4 Олена Буяненко разом зі шкільним бібліотекарем Іриною Співак підготували ігровий калейдоскоп «Зимові забави». Під час заходу дітлахи ознайомились із творчістю письменників, які присвятили свої твори зимі, дізнались про зміни у природі, про історію зимових розваг, серед яких – лижі, санчата, ковзани, ліплення сніговика тощо. Далі на малечу чекали цікаві завдання й рухливі ігри. Діти із задоволенням відгадували загадки, брали участь у літературно-казковій вікторині, грали в ігри. Цікавою стала забава «Сніжинки і вітер», яка створила справжню зимову атмосферу.

Всі учасники дійства отримали заряд добрих і позитивних емоцій та гарний настрій.

Світлана ЛИННИК

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук»,
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 61300346000026000025662401
в ПАТ «Альфа-Банк» в м. Києві
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія КІ № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції, не рецензуються і не повертаються. Думки авторів публікацій у «Громадській думці» не завжди збігаються з точкою зору редакції. За достовірність фактів відповідальність несе автор. За зміст реклами відповідає рекламодавець. Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети.